

Man kan ikke forhindre pandemier uden kernekraft

Den 15. juni (EIRNS) – En artikel fra Brookings-Instituttet, "Man kan ikke bekæmpe pandemier uden strøm–elektrisk strøm", som dækkede FN's "Rapport om Elektricitetens Udbredelse i Forbindelse med Målene for Bæredygtig Udvikling (SDG) 7", der blev udgivet d. 5. juni, hjælper, til en hvis grad, med at bekræfte LaRouchePAC's rapport, "LaRouche-planen til at genåbne USA's økonomi: Verden behøver 1,5 milliarder nye, produktive arbejdspladser", som omhandler opbygningen af et nyt, verdensomspændende system for hospitaler og den offentlige sundhedssektor. Specifikt bekræftes den vigtige betoning, i denne indsats, som LaRouchePAC lagde på helt op til 70.000 MW i ny elektrisk kapacitet for udviklingssektoren. Brookings' forfatteres pointe – og det FN-studie som de rapporterer om – er, at dette må skabes gennem sol- og vindparker – en fejl der ikke blot ville dømme sådanne anstrengelser til fiasko, men tilskynde udbruddet af pandemier som de foregiver at bekæmpe. Brookings-Instituttet har overhovedet ingen interesse i at forsyne fattige mennesker med elektricitet, men reklamerer for lokal elektrificering af hospitaler for at bekæmpe de pandemier, som den imperialistisk skabte fattigdom vil forårsage.

På samme tidspunkt hører vi de skrækkelige nyheder om, at hospitalsvæsener i indiske og bangladeshiske byer er overvældede af COVID-19, og at syge patienter er begyndt at blive vist bort og dør. For ikke at tale om Brasiliens hospitaler, Ecuadors, Chiles, Ghanas, Sydafrikas... men Indien er et land med 1,3 milliarder mennesker. Dette må og skal forandres.

Forfatterne fra Brookings skriver, at antallet af personer uden elektricitet globalt er faldet fra 1,2 milliarder i 2010

til lige over 800 millioner i 2018, men hvis målestokken ændres til den mere afgørende adgang til pålidelig elektricitet, har blot 28% af alle hospitaler i udviklingslande pålidelig elektricitet. Yderligere rapporterer de, at 25% af ambulatorierne i seks lande, undersøgt af FN's Mål for Bæredygtig Udvikling 7 – Cambodja, Myanmar, Nepal, Kenya, Etiopien og Niger – er helt uden elektricitet, og dette har ikke forandret sig siden 2010. Et studie af 33 hospitaler i 10 lande konkluderede, at upålidelig elektricitet var den mest almindelige årsag til svigtende medicinsk udstyr.

Næsten alle nuværende diagnose-tests for COVID-19 kræver strøm; kommunikationen af patienters data kræver strøm. Elektricitet bestemmer effektiviteten af "de mange ressourcer, som gør det muligt for sundhedssystemet at spore, forhindre og behandle smitsomme sygdomme; rent vand, acceptabelt udstyr, kvalificerede medarbejdere og medicinske forsyninger... Patienter, som behøver yderligere diagnose (f.eks. pulsoximetri, måling af ens iltindhold *-red.*), behandling med respiratorer eller iltmasker må placeres i klinikker med pålidelig elektrisk forsyning; udfald, selv i blot et par minutter, kan være livstruende. Derudover er elektricitet nødvendig for desinfektions- og rengøringsinstrumenter, såsom autoklaver (trykkoger til sterilisering) og luftfiltrering, samt, visse steder, oppumpet rent vand. Alt dette er nødvendigt for at forhindre spredningen af infektioner blandt patienter og sundhedspersonale."

Personalet på hospitaler og klinikker, om de er garvede professionelle eller nyuddannede til de nybyggede faciliteter, vil ønske at bo i hjem med pålidelig strømforsyning.

Og når vi ser fremad mod leveringen af en vaccine, når først denne er blevet godkendt og produceret i milliarder af enheder: "Verdenssundhedsorganisationen (WHO) skønner, at næsten 50% af frysetørrede og 25% af flydende vacciner går til spilde hvert eneste år, meget ofte pga. strømafbrydelser i

nedkølingskæden.”

Alle disse udviklingslande, såsom Ghana og specielt andre afrikanske nationer, som nu ønsker at mobilisere for at bygge nye lokale og regionale hospitaler og klinikker til at bekæmpe COVID-19, står over for fire udfordringer: Opbygningen af nye faciliteter med moderne kapaciteter; rekruttering og træning af personale; at sørge for store mængder frisk vand; og at forsyne disse faciliteter med strøm. Brookings-artiklen gør det klart hvor vigtig elektricitet er for sundhedspleje. Ligeledes, om ikke endnu vigtigere, er nødvendigheden af strømforsyning til de befolkninger, som sundhedssystemet tjener.

Så LaRouchePAC's beregning af op mod 70.000 MW i ny elektrisk kapacitet er livsvigtig. Det må være en kombination af små gasturbiner og små modulære kernekraftværker; sol og vind er så forholdsvis ineffektive, at denne nye energi ville kræve et areal 50-70 gange større, end det ville med kernekraftværker – og den førnævnte (energiforsyning) ville være uregelmæssig – utilladeligt for sundhedsfaciliteter – og ville alligevel have brug for gasturbiner som backup.

LaRouchePAC's rapport viste, at 50 millioner nye, produktive arbejdspladser kunne skabes indenfor en generation i USA, inklusive 6 millioner nye produktive arbejdspladser i 2020-21, som en del af at skabe 1,5 milliarder produktive job verden over, 110 millioner af disse i 2020-21 – alle skabt gennem præcis denne opbygning af energiproduktion til og bemanning af et nyt, verdensomspændende sundhedssystem.

USA og Indien må straks påbegynde et partnerskab for at tilvejebringe de kreditter og det ingeniørarbejde nødvendigt for nye, fuldt udstyrede hospitaler, som må bygges "på samlebånd" med Kinas udstedte kreditter og deres metoder for hurtigt hospitalsbyggeri, fra bunden af, som set i Wuhan. Dette betyder, at USA's Internationale Finansinstitution for

Udvikling (DFC) og Eksport-Import-Bank, med Indiens nationale Udviklingsfond og Kinas Eksport-Import-Bank, må finansiere opbygningen. Hvad angår strømforsyningen, er alle tre lande eksperter, og det er Rusland også, som er førende i at forsyne lande verden over med kernekraftværker.

Og dette må gøres i hele udviklingssektoren, og det øjeblikkeligt.

Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, har siden begyndelsen af året opfordret lederne af de fire mægtigste nationer – Indien, Kina, Rusland og USA – til at afholde et topmøde for at iværksætte dette nye kreditsystem og opbygning.

I USA må Obamas forbud mod kreditter til konstruktion af kernekraftværker i udlandet ophæves, gennem handling fra regeringen, hvilket DFC har anmodet om.

For at få yderligere kreditter til at bygge infrastruktur i USA, må H.R. 6422 i Repræsentanterne Hus, lovforslaget for den Nationale Infrastrukturbank, vedtages.

Og Glass-Steagall (bankopdeling) må genindføres, via H.R. 2176 i Repræsentanternes Hus, for at gøre en ende på den amerikanske centralbanks ensidede redningsaktioner af Wall Streets investeringsbanker, og genoprette kommercielle banker som vil låne til disse infrastrukturprojekter.